

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Jana Čížka v právní věci

žalobce: **A. T. T.**, narozen X
státní občan V. s. r.
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Matoušem Jírou
sídlem 28. října 3, Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 10. 2016, č. j. MV-118596-4/SO-2016

takto:

- I. Žaloba se z a m í t á .
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- 1 Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí ze dne 6. 10. 2016, č. j. MV-118596-4/SO-2016 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „ministerstvo“) ze dne 30. 5. 2016, č. j. OAM-975-23/ZR-2014, kterým bylo podle § 77 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu

cizinců“) zrušeno povolení k trvalému pobytu, neboť žalobce pobýval mimo území států Evropské unie (dále jen „EU“) nepřetržitě po dobu delší než 12 měsíců, aniž by k tomu měl závažný důvod.

- 2 Žalobce v žalobě uvedl, že ministerstvu předložil dokumenty týkající se důvodu jeho nepřítomnosti na území (lékařské zprávy a zdravotní knížka), které stvrzují, že v zemi původu onemocněl tuberkulózou, následně se tam léčil, a proto nemohl přicestovat na území České republiky. Za účelem ověření pravosti tvrzení o léčbě ve V. žalobce v odvolacím řízení navrhl provést důkaz výsledkem ředitele zdravotnického zařízení a zároveň ověřit pravost podpisu.
- 3 Podle žalobce žalovaná v napadeném rozhodnutí pouze konstatovala, že žalobce dobu své nepřítomnosti na území České republiky nerozpíral, a přisvědčila ministerstvu, které k předloženému lékařskému potvrzení nepřihlídělo. Ministerstvem ani žalovanou nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Oba správní orgány rezignovaly na povinnost plynoucí z ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
- 4 Žalobce namítl, že žalovaná a ministerstvo disponují lékařským potvrzením vystaveným dne 2. 7. 2014 ředitelem zdravotního střediska, ale ze sdělení Velvyslanectví České republiky v H. (dále jen „zastupitelský úřad“) má vyplývat, že se žalobce v předmětném zdravotnickém zařízení neléčil. Ve spisovém materiálu jsou tak dokumenty, jež si svým obsahem odporují. Z rozhodnutí ministerstva, ani z napadeného rozhodnutí není zřejmé, z jakého důvodu ministerstvo a žalovaná považují lékařskou zprávu a zdravotní knížku předloženou žalobcem za nepravdivou a odpověď zastupitelského úřadu za pravdivou. V případě, že se žalovaná přiklonila a uvěřila odpovědi zastupitelského úřadu, měla svůj postup a svůj závěr řádně odůvodnit. Jinak musí žalobce napadené rozhodnutí považovat za nepřekoumatelné.
- 5 Žalobce již v odvolání uvedl, že v zemi jeho původu je chaos a podle něj skutečnost, že na dotaz, zda se ve zdravotnickém zařízení léčil, přišla negativní odpověď, není překvapivá. Žalovaná měla vrátit věc ministerstvu k dalšímu řízení za účelem zjištění skutečného stavu věci. Jediný způsob, jak zjistit skutečný stav věci, je dotázat se na okolnosti nemoci a léčby ředitele zdravotnického zařízení, který se jako jediný mohl vyjádřit k tomu, zda žalobce léčil a v jakém období. Jedině on se mohl vyjádřit k tomu, zda podpis na potvrzení ze dne 2. 7. 2014 je jeho. Jak podpis, tak razítko zdravotnického zařízení jsou pravé, správní orgány disponovaly i originálem předmětného lékařského potvrzení a mohly tak pravost razítka ověřit. Ze sdělení zastupitelského úřadu nevyplývá, že by lékařské potvrzení bylo padělané nebo že by razítko zdravotního zařízení nebylo pravé. Zastupitelský úřad měl být dožádán, aby ředitele zdravotnického zařízení předvolal a provedl jeho výslech, případně se jej písemně dotázal, aby se vyjádřil k tomu, zda předmětné potvrzení vystavil a podepsal a zda žalobce léčil. Pouze provedením tohoto důkazu může být skutkový stav věci postaven najisto.
- 6 Žalovaná se ve vyjádření k žalobě ztotožnila se zjištěními i právní kvalifikací předcházejících rozhodnutí správních orgánů obou stupňů. Ze spisového materiálu nevyplývají žádné nové skutečnosti uváděné žalobcem. Žaloba nepřináší žádnou novou relevantní argumentaci, která by napadené rozhodnutí zpochybňovala.

- 7 Žalovaná dále uvedla, že žalobce zdravotní knížku nedoložil, což je zjevné ze spisu. Pro potřeby ověřování informací pro ministerstvo tuto činnost v zahraničí vykonávají zastupitelské úřady. Jedná se o letitou praxi, v rámci které ministerstvo zašle dotaz místně příslušnému zastupitelskému úřadu a ten ministerstvu zašle zprávu obsahující odpověď na dotaz. Zpráva od zastupitelského úřadu byla vyžádána za účelem ověření odvolatelem předkládaného dokladu o léčbě. Zpráva zastupitelského úřadu je pro správní orgán přípustný podklad pro rozhodování (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2005, č. j. 5 Azs 30/2005-51). Podle zprávy zastupitelského úřadu zdravotnické zařízení potvrdilo, že se žalobce u nich neléčil. Podle žalované není nutné provádět další šetření. Zpráva zastupitelského úřadu dokládá, že se žalobce ve zdravotnickém zařízení neléčil. Pokud by se žalobce u výše uvedeného zdravotnického zařízení skutečně léčil po dobu skoro sedmi let, zdravotnické zařízení by toto nemělo důvod nepotvrdit.
- 8 Podle žalované se žalobce snažil vyvrátit nepotvrzení své léčby ničím nepodloženým tvrzením, že v zemi původu je chaos. Toto tvrzení považuje žalovaná pouze za účelové a nevěrohodné, a to z důvodů, které podrobněji ve vyjádření uvedla. Žalovaná považuje postup žalobce, jenž svou takřka sedmiletou nepřítomnost na území odůvodňoval infekční chorobou, za účelový. Podle záznamu z pohovoru se žalobcem na zastupitelském úřadu jel žalobce do V. za účelem sňatku a chtěl mít dítě; v roce 2008 se oženil, má 2 děti; ve V. podnikal v oblasti dodávek plastových dveří. V záznamu o pohovoru podle žalované není jakákoliv zmínka o jeho léčbě nebo nemoci. Naopak skutečnosti, že se v době údajné léčby stihl oženit, počít postupně dvě děti a věnovat se podnikání, je v protikladu s tím, že se v uvedené době měl ve zdravotnickém zařízení léčit ze závažné infekční choroby. Ani informace zastupitelského úřadu nedokládá tvrzení o léčbě žalobce ve zdravotnickém zařízení, ale uvádí, že se ve zdravotnickém zařízení neléčil.
- 9 Žalovaná konečně považuje skutečnost, že se žalobce opakovaně bez omluvy nedostavil k výsledku, za doklad, že žalobce neměl v úmyslu poskytnout součinnost ve věci prověřování jeho nepřítomnosti na území. Tato skutečnost naopak svědčí tomu, že žalobcem uvedený důvod nepřítomnosti byl pouze účelový. Z uvedených důvodů žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby.
- 10 Soud po zjištění, že žaloba je včasná, byla podána osobou oprávněnou a že jsou splněny i další podmínky jejího věcného projednání, napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů přezkoumal, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. Soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalovaná to výslovně navrhlá a žalobce k výzvě soudu s takovým projednáním věci nevyjádřil nesouhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
- 11 Ze správního spisu soud mimo jiné zjistil, že žalobci bylo vydáno povolení k trvalému pobytu s platností od 26. 7. 2006. Ministerstvo opatřením ze dne 28. 4. 2014, č. j. OAM-975-2/ZR-2014, oznámilo žalobci zahájení správního řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu z důvodu podle § 77 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce pobýval mimo území států EU nepřetržitě po dobu delší 12 měsíců. Tento poznatek ministerstvo získalo ze záznamu zastupitelského úřadu o pohovoru se žalobcem ze dne 10. 3. 2014, ze kterého plyne, že žalobce od roku 2007 trvale pobýval ve V.
- 12 Ve vyjádření, doručeném ministerstvu dne 6. 6. 2014, žalobce potvrdil, že pobýval ve V. nepřetržitě po dobu delší než 12 měsíců, ale bylo to proti jeho vůli; žalobce byl dlouhou dobu nemocný a kvůli léčení musel zůstat ve V.; když byl v únoru 2014 vyléčen, hned se

vrátil do České republiky; ministerstvu zašle potřebné dokumenty prokazující důvod pobytu ve V., jakmile je dostane. Dne 16. 7. 2014 žalobce předložil kopii potvrzení o léčení ve v. jazyce s přiloženým úředním překladem, ze kterého vyplývá, že zdravotní středisko G. L. potvrzuje, že žalobce byl léčen v tomto zdravotním středisku kvůli tuberkulóze od 2. 3. 2007 do 15. 1. 2014.

- 13 Ministerstvo na den 3. 3. 2015 nařídilo výslech žalobce (předvolání k výslechu ze dne 24. 1. 2015). Dle úředního záznamu ze dne 5. 3. 2015 se však žalobce v daném termínu k výslechu nedostavil. Ministerstvo nařídilo další výslech žalobce na den 24. 3. 2015 (předvolání k výslechu ze dne 5. 3. 2015). Ani tento výslech žalobce se nekonal. Následně ministerstvo nařídilo výslech na den 19. 6. 2015 (předvolání k výslechu ze dne 25. 3. 2015). Dle úředního záznamu ze dne 19. 6. 2015 se žalobce k výslechu nedostavil ani v tento den; dostavil se však zmocněnec žalobce, který sdělil, že žalobce není na území České republiky; ministerstvo požádalo zmocněnce o zaslání písemné omluvy a o sdělení předpokládaného návratu žalobce do České republiky.
- 14 Dne 15. 9. 2015 byla ministerstvu doručena informace zastupitelského úřadu ze dne 27. 7. 2015, č. j. 1150/2015-HANOI, ze které vyplývá, že k žalobcem předloženému potvrzení o léčení zdravotnické zařízení písemně oznámilo, že žalobce neléčilo.
- 15 Opatřením ze dne 15. 9. 2015 ministerstvo žalobce vyrozumělo o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.
- 16 Ministerstvo rozhodnutím ze dne 30. 5. 2016 povolení k trvalému pobytu žalobce zrušilo podle § 77 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce pobýval mimo území států EU nepřetržitě po dobu delší než 12 měsíců. Z odůvodnění rozhodnutí mimo jiné vyplývá, že žalobce minimálně od 19. 10. 2007 do 9. 4. 2014 nepobýval na území České republiky a států EU. Žalobcem doložené lékařské potvrzení nezohlednilo, neboť zdravotní středisko žalobce nikdy neléčilo. Podle ministerstva nepřítomnost žalobce na území České republiky a států EU nebyla odůvodněna závažnými důvody. Proto nejsou splněny zákonné podmínky pro ponechání povolení k trvalému pobytu žalobce.
- 17 Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém vyjádřil nesouhlas s informací zastupitelského úřadu. Uvedl, že se v daném zdravotnickém středisku léčil a předložil originál již dříve dodaného potvrzení. Namítl, že si správní orgány mohou ověřit, že uvedená osoba je ředitelem zdravotnického střediska a jeho podpis je pravý. Podle žalobce je ve V. „chaos“ a není podle něj „divné“, když někdo na otázku na určitou osobu dostane negativní odpověď.
- 18 V průběhu odvolacího řízení byla dne 17. 8. 2016 do správního spisu založena informace zastupitelského úřadu ze dne 13. 7. 2016, č. j. 1862/2016-HANOI, jejíž součástí je i kopie vyjádření zdravotnického střediska G. L. ze dne 2. srpna 2016 s neoficiálním překladem do anglického a českého jazyka. Z něj pak vyplývá, že toto zdravotnické středisko žalobce neléčilo.
- 19 Žalovaná napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítla. V jeho odůvodnění mimo jiné uvedla, že ministerstvo v průběhu řízení zjistilo, že minimálně od 19. 10. 2007 do 9. 4. 2014 žalobce na území států EU nepobýval. Ministerstvo dožádalo zastupitelský úřad a jeho prostřednictvím zjistilo, že zdravotní středisko nikdy odvolatele neléčilo a s ohledem na toto zjištění doložené lékařské potvrzení v rozhodnutí nezohlednilo. Žalobcovo

vysvětlení negativního výsledku prověření jeho léčení tím, že odpovědi zdravotního střediska jsou vždy negativní, žalovaná označila za nepodloženou domněnku.

- 20 Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
- 21 Podle § 77 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců ministerstvo zruší platnost povolení k trvalému pobytu, jestliže cizinec pobýval mimo území států EU nepřetržitě po dobu delší než 12 měsíců, pokud nebyla odůvodněna závažnými důvody, zejména těhotenstvím a narozením dítěte, závažným onemocněním, studiem nebo odborným školením anebo pracovním vysláním do zahraničí.
- 22 V projednávané věci není mezi účastníky sporné, že žalobce v období let 2007 až 2014 pobýval mimo území států EU nepřetržitě po dobu delší než 12 měsíců. Spornou je však otázka, zda pobyt žalobce mimo území států EU byl odůvodněn závažnými důvody, či nikoliv.
- 23 Soud se nejprve zabýval žalobní námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť důvodnost takové námitky by bránila jeho věcnému přezkumu. Dospěl přitom k závěru, že tato námitka je nedůvodná. Námitku žalobce staví na tom, že jsou podle něj ve spisu založeny listinné důkazy, které si svým obsahem odporují a že žalovaná řádně neodůvodnila, proč se přiklonila k odpovědi zastupitelského úřadu. Z těchto důvodů není podle soudu možné napadené rozhodnutí považovat za nepřezkoumatelné. Předně soud shodně se žalovanou upozorňuje na skutečnost, že ve správním spise není založena zdravotní knížka, jak tvrdí žalobce, nýbrž pouze jím předložené lékařské potvrzení o léčení ve zdravotním středisku. Z výše uvedeného vyplývá, že ve správním spise jsou obsaženy dvě informace zastupitelského úřadu o tom, že zdravotní středisko nepotvrdilo, že by se v něm žalobce v rozhodné době léčil na tuberkulózu, respektive že výslovně uvedlo, že se v něm žalobce na tuto nemoc neléčil. Jestliže se žalobce dovolával v řízení vyjádření daného zdravotního střediska a ministerstvo prostřednictvím zastupitelského úřadu získalo vyjádření stejného zdravotního střediska, které žalobcem předložené vyjádření popírá, nezpůsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí, pokud na tom žalovaná postavila v kontextu výše uvedených skutkových zjištění a průběhu předcházejícího správního řízení důvod napadeného rozhodnutí. Z napadeného rozhodnutí totiž jednoznačně plyne, z jakého důvodu nebylo prokázáno, že by v případě žalobce existovaly závažné důvody, které by odůvodňovaly zachování povolení k trvalému pobytu. Žalovaná se řádně vypořádala se všemi odvolacími námitkami žalobce a v dostatečném rozsahu uvedla, proč podle jejího názoru nejsou důvodné. Žalovaná sice mohla své důvody rozvést, neboť svou argumentaci do určité míry rozšířila až ve svém vyjádření k žalobě, což by pro odstranění eventuální nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů nepostačovalo. Na druhou stranu však odůvodnění napadeného rozhodnutí v kontextu odůvodnění rozhodnutí ministerstva a obsahu správního spisu z hlediska jeho přezkoumatelnosti jednoznačně ob stojí.
- 24 Jako nedůvodný soud posoudil rovněž žalobní bod poukazující na nedostatečně zjištěný skutečný stav věci. Podle soudu byl skutkový stav, který vzala žalovaná za základ napadeného rozhodnutí, zjištěn v potřebném rozsahu a má oporu ve správním spise. Žalobce za závažný důvod svého pobytu mimo území států EU označil léčení tuberkulózy v zemi svého státního občanství (V.) v letech 2007 až 2014, přičemž na podporu tohoto svého tvrzení předložil (nejprve v kopii, v odvolacím řízení i v originále) potvrzení zdravotnického střediska G. L., psané zčásti strojově, zčásti ručně (takto je na něm uvedeno

datum léčení a datum vystavení potvrzení). Za účelem ověření této skutečnosti se ministerstvo jednak několikrát neúspěšně pokusilo provést účastnický výslech žalobce a jednak dožádalo zastupitelský úřad o potvrzení léčení u daného zdravotního střediska, které však bylo negativní. Na základě toho ministerstvo povolení k trvalému pobytu žalobce zrušilo, neboť tvrzení žalobce o léčení bylo podle jeho názoru dalším postupem vyvráceno.

- 25 Pro posouzení této žalobní námitky je třeba vzít v potaz rovněž povahu předcházejícího správního řízení. Řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu má charakter řízení zahajovaného z moci úřední, pro které platí přísnější požadavky pro vyhledávání rozhodných skutečností, než je tomu v případě řízení o žádosti (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008-115). Na druhou stranu důvod, pro který bylo v projednávané věci povolení k trvalému pobytu zrušeno, zásadně určitou součinnost cizince vyžaduje. Jakkoliv nemá cizinec striktně vzato povinnost existenci závažných důvodů pobytu mimo EU ve smyslu § 77 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců prokazovat a ministerstvo či žalovaná musí přihlídnout ke všem skutečnostem, o kterých se v řízení dozví a které takový důvod mohou představovat, z povahy věci je to právě cizinec, kdo o těchto důvodech ví a který by proto měl ve snaze zabránit zrušení svého povolení k pobytu potřebné skutečnosti tvrdit a snažit se je prokázat. Žalobce takovou skutečnost (léčení ve zdravotním středisku G. L. na tuberkulózu) tvrdil a předložil potvrzení o něm. Správní orgány však toto tvrzení vyvrátily vyjádřeními stejného zdravotního střediska o tom, že v něm žalobce léčen nebyl, která byla v řízení doložena prostřednictvím zastupitelského úřadu hned dvakrát. Bylo tedy na žalobci, aby se v rámci součinnosti při zjišťování skutkového stavu snažil svou verzi podpořit. Přístup žalobce však byl v tomto ohledu v předcházejícím správním řízení laxní. Podklady pro vydání rozhodnutí přitom správní orgány hodnotí s přihlédnutím ke všemu, co vyšlo v řízení najevo (srov. § 50 odst. 4 správního řádu).
- 26 Předně má žalovaná pravdu v tom, že o léčení se nenachází jediná zmínka v záznamu o pohovoru na zastupitelském úřadu ze dne 10. 3. 2014 a žalobce tyto okolnosti začal tvrdit až po zahájení správního řízení. V něm jednoznačně neposkytl ministerstvu součinnost při provedení účastnického výslechu, když svou neúčast dostatečně neomluvil a nesdělil dobu návratu na území České republiky proto, aby mohl být nařízen opakovaný výslech. Právě v rámci účastnického výslechu měl příležitost některé nejasnosti odstranit. Kromě toho nepředložil, v rozporu se svým tvrzením zdravotní knížku, která by také mohla jím uváděné léčení dokládat. Vedle toho nevyužil možnost danou ministerstvem seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, v jehož rámci by se seznámil s informací zastupitelského úřadu, na kterou by mohl odpovídajícím způsobem reagovat. S novými podklady však žalobce nepřišel ani v rámci odvolacího řízení, ve kterém doložil pouze originál již dříve předloženého lékařského potvrzení. Následně bylo jeho tvrzení o léčení ve zdravotním středisku G. L. opětovně zpochybněno vyjádřením samotného zdravotního střediska. Není přitom ani pravdou, že by žalobce v odvolání navrhl výslech ředitele zdravotního střediska, jak uvádí v žalobě, neboť z textu odvolání tento požadavek nevyplývá. Provedení výslechu ředitele zdravotního střediska však ani podle soudu v předcházejícím správním řízení nebylo nezbytné, neboť zdravotní středisko se prostřednictvím zastupitelského úřadu k věci vyjádřilo. Je pravdou, že ze sdělení zastupitelského úřadu nevyplývá, že by lékařské potvrzení bylo padělané nebo že by razítko zdravotního zařízení nebylo pravé, jak uvádí žalobce, avšak na druhou stranu z obou sdělení jednoznačně vyplývá, že žalobce nebyl ve zdravotním středisku léčen.

V projednávané věci je přitom rozhodnou otázkou léčení, nikoliv otázka pravosti žalobcem předloženého lékařského potvrzení. Rozpor mezi žalobcem předloženým lékařským potvrzením a zjištěními zastupitelského úřadu žalobce vysvětluje „chaosem“ v zemi svého státního občanství. Toto však zůstává pouze v rovině tvrzení, které nebylo ze strany žalobce jakkoliv doloženo. Toto tvrzení je navíc natolik obecné, že pochybnosti o léčení žalobce ve zdravotním středisku G. L., které ze správního spisu vyplývají, nemůže rozptýlit. Jiné vysvětlení uvedeného rozporu přitom žalobce neposkytl ani v odvolání, ani v žalobě. Soud je tedy toho názoru, že v předcházejícím správním řízení nebylo prokázáno léčení žalobce ve zdravotním středisku G. L. ve V. v letech 2007 až 2014, které mělo představovat závažný důvod, pro který žalobce pobýval mimo území států EU. Soud přitom neshledal, že by správní orgány při zjišťování skutkového stavu jakkoliv pochybily. Tato žalobní námitka je proto rovněž nedůvodná.

- 27 Z uvedených důvodů proto soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
- 28 O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Úspěšné žalované žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl, že právo na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. října 2018

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

předsedkyně senátu